

aktionærer og pensionskasser betale, når de overtog nogle værdiløse Hafnia-aktier. Det var den måde, man klarede tingene på i Danmark, men det er da en god historie at prøve at få gravet frem og dokumenteret, og det kunne den her retssag også have hjulpet os til.

Derfor er det, vi er fortvivlede over, at den bliver stoppet, og vi synes, at det også understreger for os, at der er lusk i det her. Og det gør V's og K's optræden i dag også, for V og K ved selvfølgelig udmærket godt, at når vi snakker om politisk ansvar, så er det i lige så høj grad eller i højere grad deres politiske ansvar, der er til undersøgelse, og derfor er det meget bekvemt for både regeringen, Venstre og De Konservative at få det her afsluttet med en aftale.

Det er også vores opfattelse, at når man nu indgår det her forlig og banken og staten kan blive enige om et forlig, så understreger det kun for os, at det her er en del af en meget større og meget mere omfattende aftale.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Fru Kirsten Jacobsen for en kort bemærkning og denne gang i overensstemmelse med reglerne for, at korte bemærkninger stilles til den sidste ordfører, der har haft ordet i anden omgang. Nej, fru Kirsten Jacobsen som ordfører i anden omgang.

Kirsten Jacobsen (FRI):

Til hr. Frank Aaen: Altså, jeg er så enig. Der er jo ikke meget af det, hr. Frank Aaen siger, som jeg ikke er helt enig i. Er der to, der har gravet i det her, så er det vel hr. Frank Aaen og mig. Og at denne her sag har forbindelse med Hafniasagen, skal man vist ikke have den store ingeniørexamen for at kunne se.

Men det er nu engang sådan, at når juraen støder sammen med det politiske flertal, så taber juraen. Og sagen er jo i sin enkelthed, som hr. Frank Aaen så malerisk beskrev, at hele drejebogen til den her Færøbanksag blev lavet af den tidligere regering og dens færøgruppe og Finanstilsynet. Og den nuværende regering kom grønne og ikke tørre bag ørerne og alt muligt andet og blåstemplede 10 dage efter så den drejebog, og det skal man selvfølgelig bebrejde den her regering. Og man skal selvfølgelig bebrejde en regering, at den ikke engang sørgede for at få opgjort aktiver og passiver.

Men at Den Danske Bank var umoralsk, skal jeg være den første til at indrømme. Men det er

nu en gang sådan, at ansvaret i denne her sag ligger hos dem, der blåstemplede det her. Det var dem, som gav Finanstilsynet tilladelse til ikke at foretage tilsynsbesøg på Færøerne.

Jeg tror, at hr. Frank Aaen lige så godt som jeg kan huske de bilag, hvorpå den daværende direktør i Finanstilsynet skrev til Finansministeriet, at efter aftale havde man ikke foretaget tilsynsbesøg, osv. osv., netop for at man ikke skulle kende de indre værdier.

Jeg tror, at uanset hvad hr. Frank Aaen ville gøre, og uanset hvor meget jeg ville støtte hr. Frank Aaen, så ville den politiske kendsgerning være den, at de forenede partier, nemlig regeringspartierne og V og K, ville sikre, at det her gultvæppe forblev sømmet fast, uanset om det skulle ske bag lukkede døre eller andet, og uanset hvad de sagde fra denne talerstol. Så enkelt er det.

De har lige mange snavsede fingre i den klejnekasse. Og vi kan konstatere, at det gultvæppe er det dyreste gultvæppe, de danske skatteydere nogen sinde har betalt. Det er umoralsk, og det er politisk fifleri af værste skuffe, og regeringen kan få fælles ansvar med den tidligere regering.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ja, selv om fru Kirsten Jacobsen gennem denne her sag har haft lidt større imødekommenhed over for Den Danske Bank, sådan i starten og også lidt her i dag, så er jeg jo helt enig i, at hvis der er nogen, der i Folketinget har stået sammen om at grave den her sag frem, så er det fru Kirsten Jacobsen og undertegnede.

Derfor er jeg også lidt ærgerlig over, at vi i dag ikke kan blive enige om, at det havde været en god idé, at retssagen kunne fortsætte, for så kunne vi i hvert fald have fået lidt mere at vide end det, vi ved i dag. Og når man taler om, hvem der har det største ansvar, regeringen eller banken, så vil jeg bare sige, at det er min opfattelse, at det er en forbrydelse, der er begået i fællesskab, og jeg tror, man må tildele begge parter lige stort ansvar.

Når jeg så har sagt det, mener jeg altså i den her forbindelse først og fremmest kreatørerne på den politiske side, og det var V og K-regeringen. De var kreatørerne i hele den måde, den finansielle sektors sammenbrud blev klaret på, og som i realiteten kostede danske skatteborgere og danske borgere et stort milliardbeløb, uden at vi vidste, at regningen blev udskrevet.